

Ga mee!

Dit is het motto voor het komende seizoen van de PKN: **meegaan**. In Genesis 12 werd Abram door de Heer geroepen om te gaan, weg van zijn vader en zijn hele familie. In Genesis 12:1 staat niet, zoals de NBV21 vertaalt ‘*Trek weg ... en ga ...*’, maar hier wordt het woord ‘gaan’ gebruikt, en dat is veel meer dan alleen maar weggaan, wegtrekken. Het uiteindelijke doel van het gaan kan nog onbekend zijn, zoals dat bij Abram het geval was, maar Abram ging in de richting die God hem wees.

In Genesis 12:4 staat dan ook dat Abram ging zoals de Heer tot hem gesproken had. Daar is ook sprake van ‘meegaan’: En Lot ging met hem mee.

Abram had Gods stem gehoord, en Lot? Van hem wordt dit niet gezegd, maar blijkbaar had hij meer vertrouwen in zijn oom Abram dan in zijn grootvader Terach. Had dat te maken met de dood van Lot’s vader Haran? In Genesis 11:28 staat dat Haran stierf ‘voor het aangezicht van zijn vader Terach’. Had Terach iets te maken met de dood van zijn zoon, zoals hij ook een negatieve rol gespeeld had ten aanzien van zijn schoondochter Saraï. Zie mijn stukje van 3 november 2023: De roeping van Abram?

In elk geval, Lot was iemand die meeging, die niet zelfstandig ging. En als hij later wel zelfstandig verder gaat en kiest voor het wonen in Sodom (Genesis 13:11-12) gaat het helemaal mis met hem.

De passieve houding van Lot wordt door de schrijver op een fijngevoelige wijze weergegeven in Genesis 13:1. Daar staat dat Abram daar optrok uit Egypte, en Lot? Er staat niet dat Lot mee optrok, en ook niet dat Lot meeging, zoals de NBV21 foutief vertaalt. Nee, er staat alleen maar: En Lot was bij hem.

Door de schrijver wordt het ‘gaan’ van Abram nog eens extra benadrukt tegenover de passiviteit van Lot. Als hun beider kudden te groot zijn om samen te blijven, zegt Abram in Genesis 13:9: Als jij links bent, ga ik rechts, en als jij rechts bent ga ik naar links.

Abram is een man bij wie heel zijn leven in het teken staat van ‘gaan’. Dit was door de Heer hem in Genesis 12:1 gezegd, en dat blijft het motto voor heel zijn leven. Nergens was voor hem een eigen stukje grond. Pas als zijn vrouw Sara overlijdt in Genesis 23 verkrijgt hij met veel moeite een rustplek voor zijn dode.

Meegaan is een goede zaak, als men tenminste meegaat met een betrouwbaar man als Abram. Want dan weet men dat men in Gods spoor gaat.

Lied 416 uit het Liedboek zegt het zo: *Ga met God, en Hij zal met je zijn.*

Lukas de Grootte, November 2023